

חנוכה שמחה

השנה ה'תשע"א נחמן מברסלב

והנה השמש והירח ...

בכל דור ודור נמצא צדיק כזה, שידוע להלוך נגד רוחו של כל אחד ואחד, כנזכר לעיל, שעל ידו היה נעשה שלום בעולם, ועל ידי זה היו הכל שבים להשם יתברך, כי על ידו היו הכל נכללין ברצון אחד העליון, והיו מתבטלים כל כחות היצר הרע וכל הכפירות וכל המחלוקת, ששורש כולם מבחינת שנוי הרצונות. אך כשרואה הבעל דבר שנמצא צדיק כזה שהוא בחינת משה - בחינת רעוא דרעוין - שיכול לעשות שלום בין הכל, אזי הוא מעורר מחלוקת גדול על זה הצדיק הגדול בעצמו, עד שהכל חולקין עליו ביותר מעל כל העולם, כי באמת הכל רחוקים ממנו, כי השנוי והריחוק שבין אדם לחברו הוא מועט מאד, כי ברוב דרכיהם הם שווים זה לזה בתאוותיהם ובמידותיהם, רק שיש איזה ריחוק ושנוי ביניהם, אבל מזה הצדיק הגדול הכל רחוקים לגמרי, כי הוא מרומם ומנושא מכל שנוי הרצונות של כל בני העולם, כי הוא רחוק לגמרי מכל העולם ואין לו שום רצון בזה העולם כלל, רק הוא כלול תמיד ברצון העליון, בחינת רעוא דרעוין [רצון שברצונות].

פנים, סיבב השם יתברך ברחמיו, עד שאחר כך שבו כולם בתשובה ונתחרטו על מכירתו, עד שחזרו ונתקבצו ונתוודע יוסף אל אחיו, ובאו כולם אליו באהבה ובהכנעה גדולה, כי באמת מאחר שהוא שורש הרצון, בוודאי כולם צריכין לבוא ולהתקשר אליו, וזה עיקר השלמות שלהם כנ"ל. וכן נוהג בכל דור ודור, ואי אפשר לבאר כל כך בפרטיות (לקוטי הלכות - הלכות שומר שכר ב' - אותיות יא יג לפי אוצר היראה - מחלוקת - אות נ"ד)

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ארץ ישראל - אות נ')

✧ מי שזוכה להמשיך על עצמו בשלמות קדושת ארץ-ישראל, על-ידי-זה זוכה להתחדש בכל יום ממש בידיעת אלקותו ואמונתו יתברך; מכל-שכן בשנויי הזמנים הקדושים שהם שבתות וימים טובים וראשי-חדשים. וזה עיקר אריכת ימים שזוכין בארץ-ישראל, בחינת "למען ירבו ימיכם וכו'", וכתוב: "למען תאריך ימים על האדמה וכו'" (לקוטי הלכות - הלכות ספר-תורה ד' - אות כ"א).

ומי שמאמין בו ומתקרב אליו, אזי כל אחד ואחד יכול למצוא עצמו בתוך זה הצדיק, כי הוא שורש כל נשמות ישראל וכלול מכולם, כי הוא בבחינת רצון שברצונות, היינו הרצון העליון המלוכבש בכל הרצונות והנפשות של כל בני העולם. אך כשהבעל דבר מכניס כפירות ומחלוקת בלב בני אדם לחלוק לבם מעליו, אזי המחלוקת שעליו גדול יותר מכל מיני מחלוקת שבעולם, מחמת שהוא רחוק ומרומם מאד מכל הרצונות של כל באי עולם, שכולם יש בהם שנויים, והוא אין לו שום שנוי רצון של זה העולם, ועל כן כולם חולקים עליו ואין יכולים לסובלו.

עצות

(מספר עצות המבוטאות - חנוכה, אות ג')

✧ ימי חנוכה הם ימי הלל והודאה להשם יתברך. היינו שבימים אלו ראוי להתבונן בנסים ובנפלאות שעשה ה' יתברך עם אבותינו בימים ההם והצילם משונאיהם. ועל נסים אלו יש להודות ולהלל, ולהאמין שהשם יתברך עושה נסים ונפלאות לישראל בכל דור ודור ומצילנו משונאינו תמיד, כמבואר בדברי חכמינו זכרונם לברכה (בהגדה של פסח): **בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.** וכן צריך כל אדם לדעת שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום נסים ונפלאות, הן בבריאות הן בפרנסה. כמבואר בשמונה עשרה: **על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וכו',** ובפרט ברוחניות, שהשם יתברך מסייע להתחזק באמונה וביראת ה' וקיום התורה.

ולפעמים הבעל דבר מתגרה כל כך, עד שמכניס טינה גם בלב הצדיקים הקטנים ממנו לחלוק עליו. וזה בחינת המחלוקת של השבטים על יוסף הצדיק. ובאמת אף על פי שכולם היו צדיקים גדולים ונוראים, ומקשרים קשרים נפלאים דקדושה ומייחדים יחודים גדולים, אף על פי כן כולם היו צריכין לבוא ולהתקשר אליו, כי הוא הזקן האמת שבקדושה, שהוא בחינת מצח הרצון, רעוא דרעוין, שלשם צריכין לקשר כל הרצונות כולם לשורש הרצון.

✧ אבל מחמת חסרון בשלמות האמונה, אינו מרגיש ואינו רואה את הנסים והנפלאות שהשם יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות.

וזה בחינת: **והנה תסובינה אלומתיכם ותשתחווין לאלומתי.** ורק על ידו נתגלה אמונת הרצון, שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, ונכנע ונתבטל דעת חכמי הטבע, שכל חכמתם מיוסדת על אותות השמים ממערכת הכוכבים ומזלות, אשר באמת כולם מתנהגים רק ברצון העליון הקדוש, בחינת רעוא דרעוין, שמשם שורש נשמת הצדיק שהוא בחינת יוסף.

✧ על כן צריך כל אדם להתחזק באמונה כראוי, ולהתבונן באמת בנסים ובחסדים שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום, ובעבור זאת להודות לו ולהלל. וזה עיקר תענוג עולם הבא. היינו שכמו שעיקר תענוג עולם הבא הוא להכיר בגדלות השם יתברך, כן על ידי האמונה בהשגחה פרטית, ועל ידי הכרה בנסים וחסדים שהשם יתברך עושה, ועל ידי ההלל וההודאה לשמו הגדול, מכירים בגדלותו. ועל ידי זה זוכה לתפילה אמתית וללמוד לשמה, ללא שקר, שלא לשם כבוד, ממון וכיוצא באלה, רק לשם שמים באמת, וזוכה להתקרב לרב אמת.

וזה בחינת: **והנה השמש והירח וכו' משתחיים לי.** אך, אף על פי שיוסף הצדיק מרמוז ומודיע זאת לבני העולם קצת מעוצם גודל מעלתו וכו', אף על פי כן גדול כח הבחירה, עד שעל ידי זה נתעורר לפעמים המחלוקת והשנאה ביותר, בבחינת **יוסיפו עוד שנוא אותו וכו'.** ובאמת לפי גודל התגרות הבעל דבר, רצה להסיתם שיהרגו את יוסף הצדיק, ואז היה העולם חרב לגמרי חס ושלום, אבל השם יתברך ברחמיו חמל עליהם ועל כלליות העולם, וסיבב ברחמיו שלא הרגוהו לגמרי, רק מכרוהו בכסף למצרים. ומאחר שיוסף נשאר חי על כל

✧ גם זוכה לשידוכים אמתיים בגשמיות וברוחניות, וזוכה לשלמות הדיבור, היינו, לדבר רק דברי קדושה ואמת, וניצול מדבורי שקר ודברים בטלים וכו'. ואזי זוכה להמשיך קדושת השבת לששת ימי המעשה, כמבואר באות **אמת ואמונה** סעיף מ'.

ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשוט יתברך. היינו שזוכה להרגיש ולהאמין שכל השנויים העוברים על כל אדם, הכל נעשה בהשגחתו הפרטית יתברך, המכונה **אחד הפשוט יתברך**. לכל התקונים המבוארים בסעיף זה, זוכים על ידי קיום מצוות הדלקת נר חנוכה באמונה פשוטה כראוי, וביראה ואהבה ראויים. גם על ידי ההודאה וההלל להשם יתברך על הנסים ועל הנפלאות שעשה לאבותינו בימי חנוכה, שהושעים משונאיהם, ועל ידי ההכרה בנסים והחסדים שהשם יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות בכל יום.

אשרי האיש שזוכה לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה ומצוות הלל והודאה באמונה פשוטה ותמימה, בדחילו ורחימו כראוי, וזוכה לתיקונים אלו, היינו למידות הטובות המבוארות בסעיף זה.

תפילה

(לקוטי תפילות ב' - תפילה ב')

... וזכנו לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותר"י מצוות התלויות בה, ולקיים כל המצוות של חנוכה בשמחה גדולה, להודות לך ולברוך, ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדושה ובטהרה גדולה, כי ברחמיך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול שהם שעשוע עולם הבא.

זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצוותיך באמת, עד שזוכה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש, ובפרט בימי חנוכה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שזוכה להתקרב אליך באמת, ולדעת ולהכיר אותך, ולהודות לך, ולברוך סלה באמת לעולם כי טוב כמו שכתוב: **הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו**, ונזכה להמשיך הקדושה של שבת לששת ימי החול, עד שזוכה להיות בשמחה תמיד, כרצונך הטוב באמת...

סיפור

(שיבחי הר"ן, כ"ג)

© ואמר (רבינו הקדוש, זצ"ל), שהוא ענו בתכלית העניויות בכל האיברים; כי יש אחד, שהוא ענו, ואין הענוה בלב, ויש - שהוא ענו, ואין הענוה מגיע באיזה איבר; אבל אצלו הענוה בתכלית בכל האיברים, כי לבו וכל איבריו הם בתכלית הביטול.

מכתב

(מספר אפי הנחל - מכתב ע"ז)

ב"ה, ב' ניסן תשכ"ו.

לכבוד מחמד עיני, מר ... אשר לגודל גדולת רוממות נשמתו, זכה לכנוס בשערי החכמה והמדע דקדושה, לחפש ולמצוא הצדיק האמת, שהוא שורש נשמת משיח, שמשבר ומבטל הדעת של חכמת הטבע. ומגלה ומאיר הדעת של אמונת ההשגחה, למעלה מן הטבע. ברכה ושלוה ובריאות.

קולות גדולות של שבחים אנוכי שומע בכל העולמות, על שזוכה לקדש ה' ולרומוס דגל התורה, לעיני כל העולם, בכל פעם, בכל נסיעותיו ופגישותיו, עם מלכי וגדולי האומות. ביאת נשמתך לזה העולם, הייתה רק לצורך טובת העולם, כדי שעל ידך יתגדל ויתפרסם בעולם שם הצדיק האמת, שבו תלוי האולאה השלימה. כי הוא בונה קומתה של האמונה, עד שישתלם שיעור קומתה בשלמות. שכל באי עולם יראו וידעו כי ה' הוא האלוקים, השליט ומושל ומנהיג הכל ברוצנו. גם העיקר, מה שזכית להיות נשיא על ישראל, הוא רק בשביל זה, כדי שיהיה לך כוח ביותר לגלות ולהודיע בעולם, גודל עוצם כוחו וחכמתו הנוראה של הצדיק האמת, שהוא יביא העולם לידי תיקונו בשלמות. צריכים לשמור מאוד מקלקול האהבה ומפירוד לבבות חס

ושלום. רק להשתדל, להוסיף ולהרבות אהבה ואחדות זה לזה, כגוף אחד, שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד. כדי שעל ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד, עד אין מספר, בנייני הבתים הנפלאים של הצדיק האמת, עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד לכנוס בהם. ואפילו השוכבים בחוץ ואפילו אומות העולם יתקבצו ויכנסו לתוך הבתים הקדושים שלו. זה זמן רב שאני מתגעגע וחותר לבוא לפני הדרת פניך, ויש לי קשיים גדולים כי לא נותנים לי רשות לזה. עבדך ואהבך הנאמן, המעטיר תמיד בעד בריאותך והצלחתך ובעד משפחתך היקרה והנכבדה מאוד.

ישראל דב אודסר

רצון וכיסופין

(אוצר היראה - אות כ"ג)

❖ כל אחיזת הסטרא אחרא והיצר הרע היא מדינים מבחינת סטרא דשמאלא. וכל התורה והמצוות הם לבטל אחיזת הדינים להמתיק הדין הנאחז בשמאל ולאכללא שמאלא בימינא כידוע. ועל-כן אם האדם הוא במקום שהוא, ואינו יודע שום עצה ותחבולה איך להתקרב להשם יתברך ממקום שהוא, אזי צריך להרים ידיו לה' בחינת "פרשתי ידי אליך שטחתי אליך" כפי שמראה על עוצם ההשתוקקות והרצון אליו יתברך בכלות הנפש. ואז על-ידי שמרים ידיו שהם יד ימין ויד שמאל בהשתוקקות גדול אל השם יתברך, וכוסף אל התכלית האמתית ששם כולא ימינא בחינת "ותעמוד לגורלך לקץ הימין", על-ידי-זה כולל הכל בימין. ועל-ידי זה יכול להכלל בבחינת ימין מכל מקום שהוא.

כי כלל כל מעשי האדם לטוב או להפך תלויים בבחינת ידים שהם כלי המעשה. וכשמרים אותם להשם יתברך בתשוקה גדולה, על-ידי זה הוא כולל כל העולם העשייה שהוא בחינת ידים למעלה למעלה. כי הרצון והתשוקה בהרמת ונשיאות הידים, הוא עד אין סוף, בבחינת "נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים". שמים הם גם-כן בחינת ימין, בחינת "וימיני טפחה שמים". ועל-כן על-ידי זה יזכה לשוב אל התכלית

האמתית שהוא כולא ימינא, כנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות תרומות ומעשרות ד' - אותיות ב' ה' ו').

שיחות

(שיחות ממוריני ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל - ח')

המשפחה שלו (של ר' ישראל קרדונר, זצ"ל) הייתה גרה בצפת והוא היה כל השבוע במירון, בכל יום ששי היה הולך ממירון לצפת. השם יתברך רצה שרבי ישראל ילך ממירון לטבריה לישראל בער, אבל רבי ישראל לא יצא ממירון, אפילו שיתנו לו כל הכסף שבעולם, הוא יעזוב את מירון? הוא יעזוב עכשיו מקום קדוש כזה וילך לטבריה, מה יש לו בטבריה? כל מקום שבעולם - רק מירון. נו, מי יאמר שרבי ישראל ילך לטבריה?

השם יתברך ידע שרבי ישראל לא יזוז ממירון, מה עשה? הוא שלח לו מחלה על היד והכאבים נתגברו מיום ליום משעה לשעה, כאבים כאלה שאי אפשר לדבר דיבור אחד, הוא לא היה יכול לא להתפלל ולא לעשות איזה עבודה. והוא לא היה תולה שום דבר בדרך הטבע, רק הכל השגחת הבורא, וכשהוא ראה דבר כזה, אז התחיל לחשוב שאולי רצון הבורא שילך לטבריה. מה יהיה בטבריה? בטבריה המזג האוויר יותר חם ממירון ומצפת, הוא לא היה בריא אבל לא יהיה לו כאבים גדולים כל-כך ויוכל להתפלל ולעסוק בעבודת השם. אבל אף-על-פי שהיה לו כאבים עזים כאלו, היה לו ספקות אם לעזוב את רבי שמעון וללכת לטבריה, אם לא. כי הוא חשב: "איך אפשר דבר כזה, כשהאדם בצרה אז הוא בורח מרבי שמעון בר-יוחאי לטבריה? צריכים לברוח לרבי שמעון, להתפלל ולבקש על רפואה". אז כל זמן שלא ידע בברור שרצון הבורא שילך לטבריה - הוא יתעכב במירון, וכשידע בברור אז תכף ילך, אבל הוא לא ידע.